KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-94 d.d. 22 maart 2012**
**(mr. C.E. du Perron, voorzitter en mr. P.E. Roodenburg, secretaris)**

## Samenvatting

Spaarbankboekje aan toonder, met een vermeld saldo van *f* 5.619,83. De Commissie gaat er van uit dat de spaarrekening van Consument in 1980 is geopend en de laatste mutatie, waarbij de Commissie enige marge ten faveure van Consument in aanmerking neemt, uiterlijk in 1989 heeft plaatsgevonden. De zienswijze van de Aangeslotene aangaande de gang van zaken in de financiële wereld in de jaren '80 en '90, met name de wijze waarop spaarrekeningen werden geadministreerd, komt de Commissie gelet op hetgeen Aangeslotene dienaangaande heeft toegelicht aannemelijk voor. De Commissie is van oordeel dat van Aangeslotene in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij nog in staat is om na het verstrijken van de geldende verjaringstermijn aan te tonen op welke wijze en aan wie destijds het spaartegoed is uitgekeerd. Aangeslotene heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat Consument niets meer van haar te vorderen heeft, en dat zij zich, zo dit anders zou mogen zijn, in ieder geval met succes kan beroepen op verjaring.

## 1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting met bijlagen, ontvangen 5 januari 2011;
- het antwoord van Aangeslotene d.d. 21 april 2011;
- de repliek van Consument d.d. 18 mei 2011;
- de dupliek van Aangeslotene d.d. 1 juni 2011.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op 12 oktober 2011. Aldaar zijn partijen verschenen.

## 2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1 Bij N.V. Crediet en Depositokas heeft Consument op enig moment, in of omstreeks 1980, een spaarrekening geopend uit hoofde waarvan Consument een spaarbankboekje aan toonder (verder: "het boekje") heeft ontvangen met nummer C 0. Het boekje is daarnaast voorzien van een kenmerk (registratienummer).

2.2 In het boekje, dat zeven genummerde bladzijden bevat, zijn zeven mutaties bijgeschreven, alle op bladzijde 1; bij de mutaties is geen datum vermeld. Het laatst vermelde saldo bedraagt *ƒ* 5.619,83.

2.3 Aangeslotene is de rechtsopvolger van X, welke rechtsopvolger is van Y N.V., welke op haar beurt de rechtsopvolger was van N.V. Z.

2.4 Op 6 april 2009 heeft Consument zich met het originele, niet onklaar gemaakte, boekje gewend tot een filiaal van Aangeslotene met het verzoek tot uitkering van het in het boekje vermelde spaartegoed.

2.5 In mei 2009 heeft Aangeslotene Consument telefonisch bericht dat het in het boekje vermelde saldo niet voor uitkering in aanmerking kwam.

## 3. Geschil

3.1 Consument vordert de uitbetaling van het in het boekje vermelde saldo ten bedrage van € 2.550,17 (*ƒ* 5.619,83), vermeerderd met de wettelijke rente.

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

- Consument heeft een vordering op Aangeslotene tot uitbetaling van het saldo zoals vermeld in het boekje. Het boekje luidt immers aan toonder en is nog in 'gave' toestand c.q. niet onklaar gemaakt. Het boekje heeft al die tijd bij een bank in de kluis gelegen.
- Consument was niet op de hoogte van een overname van Y door X.
- Consument was er niet van hoogte, noch kon hier op bedacht zijn, dat het boekje moest worden omgenummerd. Indien het boekje immers op naam zou zijn gesteld, zouden de gegevens van Consument bij Aangeslotene bekend zijn geweest en zou Consument dan ook dienaangaande zijn geïnformeerd.

3.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, het volgende verweer gevoerd.

- Uit het in het boekje weergegeven registratienummer leidt Aangeslotene af dat dit boekje 175 betreft van N.V. Z, dat in september 1980 door haar is uitgegeven. Het was destijds, begin jaren '80, mede uit veiligheidsoverwegingen, een gebruikelijke gang van zaken om op dergelijke wijze 'lege' boekjes uit te geven.
- Door de giralisering van het betalingsverkeer zijn financiële instellingen in Nederland rond 1980 overgegaan naar een systeem van negencijferige rekeningnummers. De hierbij gevolgde werkwijze hield in dat zodra een klant zich meldde bij een kantoor van een bank, het boekje getransformeerd werd. De oude rekening werd hierbij omgenummerd naar negen cijfers. Vervolgens werd per computer een nieuwe spaarrekening uitgegeven waarin het saldo werd geprint.
- Het betreft een boekje aan toonder. Bij Aangeslotene zijn derhalve geen naam- of adresgegevens behorend bij dit rekeningnummer bekend. Om dezelfde reden heeft Y Consument (destijds) niet (rechtstreeks) over de omnummering kunnen informeren.
- In april 1999 is Y overgegaan in de (toenmalige) A Bank, een rechtsvoorganger van X. Op basis van de door Consument verstrekte gegevens heeft Aangeslotene onderzoek verricht in de administratie van X, hierin heeft zij echter geen informatie aangaande het (rekeningnummer behorende bij het) door Consument aangeboden boekje

aangetroffen. Op grond hiervan is Aangeslotene van mening dat het tegoed eerder is uitbetaald c.q. overgeboekt. Indien namelijk het oude boekje (daadwerkelijk) niet zou zijn omgenummerd, hadden de gegevens van het oude rekeningnummer in ieder geval per april 1999 in de administratie van X bekend moeten zijn.

- Vanwege het feit dat het boekje aan toonder luidde, heeft Y N.V. Consument niet (rechtstreeks) kunnen informeren over de samenvoeging met X.
- Het valt niet meer te traceren of de spaarrekening van Consument is omgenummerd of al eerder is opgeheven. Aangeslotene verwijst naar de bewaartermijn van zeven jaar, zoals opgenomen in artikel 2:10 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek. De wettelijke bewaartermijn voor administratieve bescheiden van zeven jaar is derhalve al ruimschoots overschreden.
- De vordering uit hoofde van het boekje is inmiddels verjaard op grond van artikelen 3:307 en 3:308 BW. Bij de mutaties in het boekje zijn geen data vermeld. Aangeslotene gaat er van uit dat het boekje dateert uit 1980. Onder het toepasselijke oude recht gold een verjaringstermijn van 30 jaar, welke bij wet van 1 januari 1992 is verkort naar een termijn van 20 jaar. Dit leidt er toe dat de vordering, zo deze nog mocht bestaan, in ieder geval in 2000 is verjaard.

3.4 De door partijen betrokken stellingen worden in het hiernavolgende voor zover nodig besproken.

## 4. Zitting

4.1 Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht. Consument vermoedt de spaarrekening ergens in de jaren ’80 te hebben geopend. De laatste mutatie heeft volgens Consument ergens in de jaren ’90 plaatsgevonden.

4.2 Aangeslotene heeft aangevoerd dat op basis van het in het boekje weergegeven registratienummer de spaarrekening in 1980 moet zijn geopend. Gelet op de in het boekje aanwezige mutaties (inclusief rentebijschrijvingen) gaat Aangeslotene er van uit dat in ieder geval vanaf 1986 geen mutaties op de spaarrekening meer hebben plaatsgevonden.

4.3 Vanaf november 1991 moesten (bovendien) alle toonderboekjes vervangen worden en op naam worden gesteld. Zo niet, dan mochten er geen mutaties meer worden uitgevoerd. Op grond hiervan betwist Aangeslotene de zienswijze van Consument, inhoudende dat hij in de jaren ’90 nog gebruik van het boekje heeft gemaakt.

4.4 Na het (in haar interne systemen) omnummeren wist Aangeslotene op welke boekjes welk saldo stond, ongeacht of de boekjes waren ingeleverd. Voor de betreffende spaarrekening van Consument heeft Aangeslotene in haar administratie echter geen (spoor van) gegevens meer aangetroffen. Aangeslotene wijst in dat kader op de zogeheten ‘kerkhofrekening’, waarop niet opgeëiste tegoeden werden geadministreerd. Dit hield in dat indien Aangeslotene van een spaarrekening in haar systemen wel gegevens zou hebben aangetroffen, maar Aangeslotene daarbij de rekeninghouder niet heeft kunnen bereiken, het tegoed van de betreffende spaarrekening naar de kerkhofrekening is overgemaakt. In voorkomend geval wordt

door Aangeslotene na de verjaringstermijn geen rente meer vergoed. Echter, hiervan is in onderhavig geval geen sprake nu Aangeslotene in haar administratie geen gegevens omtrent de spaarrekening van Consument heeft aangetroffen.

## 5. Beoordeling

Naar aanleiding van het over en weer door partijen gestelde en hetgeen door hen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, overweegt de Commissie als volgt.

5.1 De Commissie stelt vast dat het hier gaat om een spaarbankboekje aan toonder, dat een saldo vermeldt van *ƒ* l. 5.619,83. Consument heeft het, in gave staat verkerende, boekje ter zitting ten overstaan van de Commissie overgelegd. In het boekje zijn geen data van de opgenomen mutaties vermeld.

5.2 De vraag die thans beantwoord dient te worden is of Consument bij Aangeslotene een geslaagd beroep kan doen op het uitkeren van het saldo in het boekje, vermeerderd met de wettelijke rente.

5.3 Aangeslotene heeft gesteld dat in haar administratie het spaartegoed niet meer voorkomt; noch op de lijsten behorende bij de destijds uitgevoerde collectieve omnummering, noch op de zogeheten kerkhofrekening. Voorts heeft Aangeslotene uitvoerig gesteld en onderbouwd dat het boekje in 1980 moet zijn uitgegeven en is voorts aannemelijk geworden dat gedurende een periode van niet meer dan 5 jaren rentebijschrijvingen hebben plaatsgevonden. De zienswijze van de Aangeslotene aangaande de gang van zaken in de financiële wereld in de jaren ‘80 en ‘90, met name de wijze waarop spaarrekeningen werden geadministreerd, komt de Commissie gelet op hetgeen Aangeslotene dienaangaande heeft toegelicht aannemelijk voor. De Commissie gaat er dan ook van uit dat de spaarrekening van Consument in 1980 is geopend en de laatste mutatie, waarbij de Commissie enige marge ten faveure van Consument in aanmerking neemt, uiterlijk in 1989 heeft plaatsgevonden.

5.4 De Commissie is voorts van oordeel dat van Aangeslotene in redelijkheid niet kan worden verlangd dat zij nog in staat is om na het verstrijken van de geldende verjaringstermijn aan te tonen op welke wijze en aan wie destijds het spaartegoed is uitgekeerd.

5.5 De Commissie is dan ook van oordeel dat Aangeslotene voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat Consument niets meer van haar te vorderen heeft, en dat zij zich, zo dit anders zou mogen zijn, in ieder geval met succes kan beroepen op verjaring.

5.6 Gelet op bovenstaande overwegingen is de Commissie van oordeel dat Consument geen rechtsgeldige aanspraak kan maken op het uitkeren van het gestelde spaartegoed door Aangeslotene.

5.7 Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

## 6. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de vordering af.

KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.